2019

e-knihovna.cz

ediční plán

jaro – léto 2019

Městská knihovna v Praze

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

Obsah

Próza

Současná česká próza 3

Překlady ze starší světové prózy 11

Poezie

Současná česká poezie 27

Překlady ze starší české poezie 35

Drama

Současné české drama 42

Překlady ze staršího světového dramatu 45

Non-fiction

Česká esejistika a publicistika 53

Deníky a cestopisy 57

Odborná literatura 59

Próza

Současná česká próza

10

Josef Škvorecký

(27. září 1924, Náchod – 3. ledna 2012, Toronto) byl česko-kanadský spisovatel, prozaik, esejista, překladatel a exilový nakladatel, spolu s manželkou Zdenou Salivarovou zakladatel exilového nakladatelství ,68 Publishers v Torontu.

Kateřina Rudčenková

(12. dubna 1976, Praha) je uznávaná a ceněná česká básnířka, prozaička a dramatička

Legenda Emöke

Milostný příběh, ve kterém se vypráví, jak byla promarněna příležitost k veliké lásce, k opravdovému, čistému citu. Pražský redaktor se na rekreaci seznámí s mladou Maďarkou Emöke z Košic, která prožila neradostný život s hrubým statkářem, kterého zastřelili při pokusu o překročení hranic. Emöke hledá útěchu u Boha, v náboženském fanatismu. Redaktor ji pozvolna přesvědčuje o smyslu života v reálném světě, rodí se mezi nimi vzájemný cit. Původně vydáno r. 1963, u nás r. 1969.

Tankový prapor

Humoristický obraz individuálního boje s blbostí, ztělesněnou vybranými představiteli důstojnického sboru čs. armády v padesátých letech. Původně vydáno r. 1971, u nás r. 1990.

Farářův konec

Literární předloha pro celovečerní film – čerpá z pravdivé události. Do malé horské vesničky přichází muž, vydávající se za faráře, stane se ve vesničce vlivnou osobou, nakonec je odhalen a tragicky umírá. V knize z r. 1969 je 21 stran fotografií z filmu.

Dále připravujeme: Zbabělci, Konec nylonového věku, Mirákl, Příběh inženýra lidských duší, Lvíče, Hlas z Ameriky, Obyčejné životy

Noci, noci

Soubor krátkých reflexivních próz od současné mladé české autorky. Autorka zaujme čtenáře především svou upřímností, neboť je ve svých prózách velmi osobní a nevyhýbá se ani intimním pasážím. Svět a vztahy lidí kolem sebe vnímá kriticky, ale i sebekriticky. Nejvíce ji irituje neschopnost dnešních mladých lidí, sebe nevyjímaje, vytvořit a udržet dlouhodobý citový vztah, založený na vzájemné lásce a úctě. Každopádně je zajímavé se s její první prozaickou knihou seznámit, neboť její předchozí tvorba je básnická.
Vydáno r. 2004.

Petr Král

(4. září 1941, Praha) je český básník, prozaik, esejista a překladatel, píšící česky a francouzsky.

Pařížské sešity

Deníkové záznamy, drobné prózy a postřehy z let 1968–1989. Vydáno v r. 1996.

Praha

Králova Praha, jeho kniha o Praze a o potulkách cestami dopředu určenými pohledem poetiky jeho osobnosti s fotografiemi. Vydáno r. 1990.

František Kožík

(16. května 1909, Uherský Brod – 5. dubna 1997, Praha) byl populární český spisovatel a esperantista, autor historických a biografických románů (Deburau, Camões, Cervantes, Sade, Komenský, Janáček, Mánes, Vojan, Tyl, Čermák, Braunerová, Těsnohlídek) aj. Jako textař písní a herec používal pseudonym **Jiří Žalman**.

Největší z Pierotů

Rozsáhlý román inspirovaný životní a uměleckou dráhou mistra pantomimy Jeana Gaspara Debureaua (1796–1846), který byl po své matce českého původu. Autor líčí jeho dětství a mládí strávené uprostřed kočovné artistické společnosti, léta čekání na výraznější umělecký úspěch a konečně i léta triumfu a uznání. V Paříži dosáhl po mnoha letech nesmírné popularity a byl milován a obdivován všemi, od prostého publika až po představitele kulturní elity tehdejší Francie. Román není životopisem v pravém slova smyslu, ale především psychologickou studií o cestě umělce za vyjádřením svých představ a poetickou básní o divadle a lidském životě.

Dále připravujeme: Básník neumírá, Vítězství vůle (Příklad Emil Zátopek)

Lukáš Vavrečka

(nar. 1987), básník a prozaik, časopisecky publikuje své verše a eseje, je autorem románu Revolucionáři (vyšlo v r. 2005), sbírky experimentální poezie Vyhnanec s křídly (vyšlo v r. 2008), rozsáhlé čtyřhlasé básnické skladby Partitura (inscenováno v r. 2008) a spoluautorem básnického sborníku studentů Filosofické fakulty Univerzity Pardubice Lumírem proti své vůli (vyšlo v r. 2009).

Alibi na příští noc

Detektivka nezemřela, detektivka žije! Přesvědčíte se o tom po přečtení nové knihy pardubického spisovatele Lukáše Vavrečky, jeho próza Alibi pro příští noc je bystrá a vtipná, v několika tematických piruetách nápaditě čtenáře vtahuje do přitažlivého detektivního víření nad tajemstvími a tajnostmi, které vyplývají ze zápletek čtyř nerozlučných příběhů. Něco však můžeme prozradit: je to až v prvé řadě nepravá detektivka. Pod tímto hávem se totiž skrývá vytříbená psychologická próza, možná, občas, i báseň v próze... Stejně si však po přečtení opatřete alibi na příští noc. Hodí se v knize i v životě.
Vydáno r. 2014.

Lenka Reinerová

(17. května 1916, Karlín – 27. června 2008 Praha) byla česká německy píšící spisovatelka, překladatelka, novinářka. Byla poslední žijící představitelkou pražské německé literární scény.

Kavárna nad Prahou

Ve své nejznámější knize autorka vzpomíná na všechny přátele a známé, jejichž životy se protnuly v Praze - Kafku, Broda, Weiskopfa, Heartfielda, Fuchse, Langera, Goldstückera i Foglara. Zvláštní pozornost pak věnuje vzpomínkám na „zuřivého reportéra“ Egona Erwina Kische. Z r. 2001.
Překlad Jana Zoubková.

Dále připravujeme: Bez adresy, Všechny barvy slunce a noci, Vůně mandlí

Vladimír Páral

pseudonym Jan Laban (10. srpna 1932, Praha) je český spisovatel-prozaik. Jeho nejslavnějším literárním počinem zůstávají tzv. černá a bílá pentalogie.

Milenci a vrazi

Jeden z prvních románů slavného českého spisovatele Vladimíra Párala z r. 1969 je satirickým podobenstvím o lidské existenci. Odehrává se v Ústí nad Labem, v prostředí místních chemických závodů, jež autor, původem chemický inženýr a vědecký pracovník, ze své vlastní praxe velmi dobře zná. Příběh, jehož hlavními tématy jsou životní stereotypy a sexuální „praxe“ (Páral se v ústecké chemičce podílel na vývoji sexuálních hormonů), ztvárnil formou ironicky zabarveného vyprávění.

Dále připravujeme: Veletrh splněných přání, Katapult, Soukromá vichřice, Profesionální žena

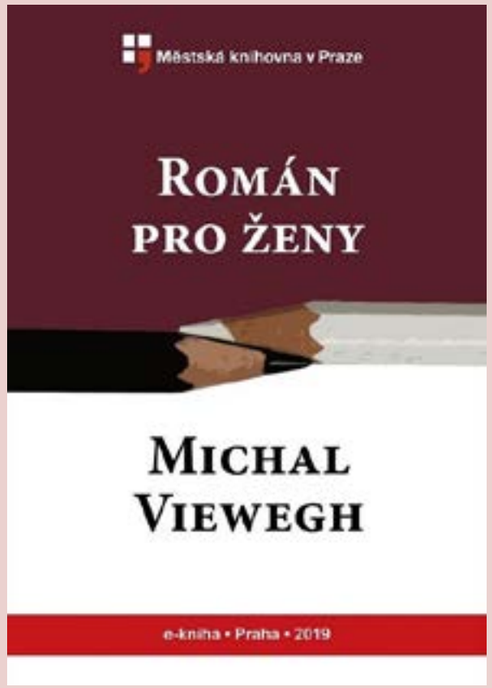
Zdena Salivarová

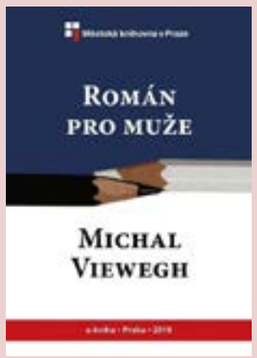
vlastním jménem Zdena Škvorecká, (21. října 1933, Praha) je česká zpěvačka, prozaička, překladatelka z francouzštiny, manželka Josefa Škvoreckého, spolu s ním založila roku 1971 v kanadském Torontu exilové nakladatelství ,68 Publishers.

Samožerbuch

Kniha líčí historii vydavatelství Sixty-Eight Publishers. Původně vydáno r. 1977, u nás 1991.

Michal Viewegh

(31. března 1962, Praha) je český spisovatel a publicista, držitelem prestižní Ceny Jiřího Ortena z roku 1993 a také nejprodávanějším českým spisovatelem s více než milionem prodaných výtisků.

Román pro ženy

Žena, která sní o velké lásce a po mnoha peripetiích ji konečně nachází, to je nejčastější téma čtiva zvaného červená knihovna… Román pro ženy není vlastně o ničem jiném. Laura, redaktorka časopisu Vyrovnaná žena, a její předčasně ovdovělá matka Jana, povoláním překladatelka, také touží po vysněné lásce. Aby dosáhly svého, musí ovšem ze svých představ slevit. Vieweghovi se tento důvěrně známý námět podařilo povýšit na moderní, inteligentní a zábavnou prózu, určenou samozřejmě nejen ženám. Román z r. 2001 byl úspěšně zfilmován.

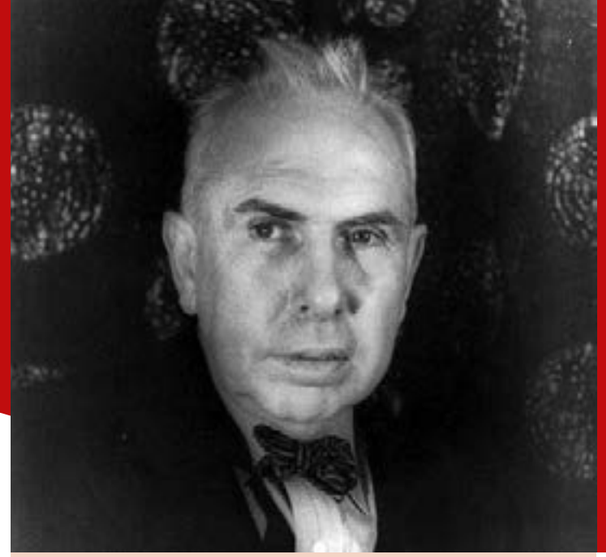
Báječná léta pod psa

Satirický a humorně laděný román, který je rodinnou kronikou zachycující období od roku 1962 do gorbačovské perestrojky. Děj se odehrává v Praze a v městečku Sázava. V autobiografickém příběhu chlapce Kvida je líčen příběh rodiny, která se pokouší utéci před politickými tlaky nastupující normalizace z Prahy do městečka Sázava. Zde Kvido dospívá v mladého muže a díky své posedlosti s psaním se stává nejen svědkem, ale také posmutnělým i ironickým kronikářem kompromisních vzestupů i nekompromisních pádů ostatních rodinných příslušníků, zvláště pak svého otce, který je nejrozporuplnější postavou příběhu. Vkládány jsou i humorné příhody, které lící sexuální dospívání Kvida. Vydáno r. 1991.

Dále připravujeme: Výchova dívek v Čechách, Nápady laskavého čtenáře, Účastníci zájezdu, Báječná léta s Klausem, Povídky o manželství a sexu, Vybíjená, Román pro muže, Biomanželka

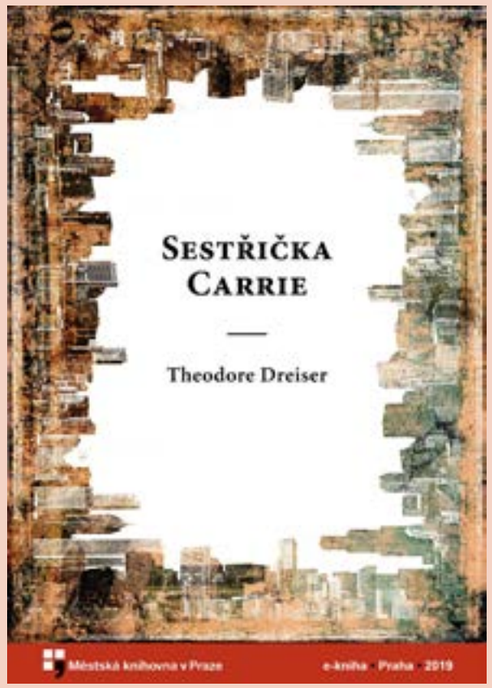
Próza

Překlady ze starší světové prózy

Theodore Dreiser

(27. srpen 1871, Terre Haute – 28. prosinec 1945, Los Angeles) byl americký prozaik a novinář, představitel naturalismu.

Sestřička Carrie

Čelný představitel amerického realismu a naturalismu zpodobuje v románové prvotině osud dívky, která na sklonku minulého století odchází za štěstím do amerického velkoměsta. V jeho víru svádí boj o existenci a nakonec se stává slavnou herečkou, ale úspěch i peníze jí nepřinášejí hledané štěstí. V kontrastujícím příběhu jejího někdejšího milence zobrazil autor sociální rozpory tehdejšího amerického velkoměstského života.
Překlad Miroslav Jindra a Alena Špilarová-Jindrová.

Edda

Autor neznámý. Revidovaný překlad slavného středověkého rukopisu, obsahujícího nejstarší a nejvelkolepější germánské mytické a hrdinské písně. Mytická část vypráví islandské ságy, příběhy severských božstev od vzniku světa až po jeho soumrak, např. o moudrém Ódinovi, o zamilovaném Frejovi, o rozlíceném Thórovi, o šlechetném Baldrovi a o proradném Lokim. Hrdinská část pojednává o životech a skutcích lidí, jako byli Sigurd nebo Brynhilda, héroů známých i z německé mytologie a proslavených Wagnerovými operami. Písně hrdinské vznikly přímo na Islandu. Jedná se o tzv. Poetickou Eddu.
Překlad Ladislav Heger.

Baltazar Gracián y Morales

(8. ledna 1601, Belmonte de Gracián – 6. prosince 1658, Tarazona) byl španělský jezuita, spisovatel a filozof 17. století.

Kritikon

První český překlad nejzávažnějšího díla vzdělaného španělského jezuity z r. 1657.

Alegorický román je syntézou autorových estetických úvah, vycházejících z pocitu rozčarování nad stavem soudobé společnosti. Přírodní člověk Andrenio, odchovaný šelmami na pustém ostrově, prochází ve společnosti vzdělaného Critila životním labyrintem neřesti a ctností a pod jeho vedením se učí objevovat svět a spoléhat na vlastní síly. Jako morálně vytříbený a nezávislí jedinci nacházejí útočiště na Ostrově nesmrtelnosti, který je symbolem mravních a duševních hodnot své doby.

Filozoficko-alegorický román je pesimistickým obrazem lidského života. V románě spolu dva přátelé procházejí věky a městy a rozmlouvají o tom, co vidí.
Překlad Josef Forbelský.

Dále připravujeme: Příruční orákulum a umění moudrosti

Thomas More

(7. února 1478, Londýn – 6. července 1535, Londýn) byl anglický právník, politik a spisovatel. V letech 1529–1532 zastával úřad lorda kancléře krále Jindřicha VIII., který byl i jeho přítel, ale nakonec ho nechal popravit.

Utopie

První z řady sociálních utopií z r. 1516, jejímž autorem byl vzdělaný humanista, je reakcí na nástup kapitalismu v anglickém zemědělství. More podává kritiku tohoto drasticky probíhajícího procesu a pokouší se o vylíčení ideálního státu, kde neexistuje soukromé vlastnictví a vykořisťování člověka člověkem. Dílo se stalo vzorem velké řady spisů, nazývaných podle něho romány utopistickými. Autorův úmysl jasně formuloval Erasmus Rotterdamský v listu Huttenovi, že totiž More Utopii vydal s tím úmyslem, aby ukázal, čím se to děje, že to není ve státech v pořádku, zvláště v britském, který má prohlédnut naskrz.
Překlad Bohumil Ryba.

Život Lazarilla z Tormesu – jeho příhody a nehody

Román, kdysi připisovaný Diegovi Hurtadovi de Mendoza, ve skutečnosti však sepsaný autorem nám dosud neznámým, je časově první dochovaný román pikareskní – šibalský (vydán r. 1554). Tento druh literatury je ideovým a uměleckým románu rytířského. Proti literatuře aristokratické, fantastické, sociálně demagogické (rytíř jako vrchol vší ušlechtilosti) a únikové je pikareskní román dílem realistickým. Je obyčejně psán jako náš román v první osobě, líčí syrovou skutečnost a odhaluje rozpory vykořisťovatelského společenského řádu. Obsahem Lazarilla je bědný život chudého chlapce, který se protlouká, jak jen může, a zažívá řadu dobrodružství jako průvodce lakomého slepého žebráka, sluha ještě lakomějšího kněze, bratr v nouzi chudého šlechtice-hidalga a pak dojde svého „štěstí“ jako veřejný vyvolavač a manžel služebné chlípného vikáře. Pokračování románu, dílo Španěla ve Francii, vede nás dále Lazarillovým životem, tedy opětovnou řadou anekdotických příběhů, jež končí hrdinovým poustevničením a smrtí.
Překlad Oldřich Bělič.

Ring Lardner

(5. března 1885, Niles, Michigan – 25. září 1933, East Hampton, New York) byl americký spisovatel.

Hnízdečko lásky

Výbor z povídkové tvorby amerického novináře a spisovatele. Jeho hrdinové jsou polovzdělanci, nedoukové, zbohatličtí hulváti, avšak autor je prezentuje ze zdánlivě popisného či nadneseného pohledu, nebo vyprávěním v první osobě. Kontrast těchto dvou rovin je pak nejúčinnějším stylistickým prostředkem k získání výsledného čtenářského dojmu.
Překlad Martin Hilský.

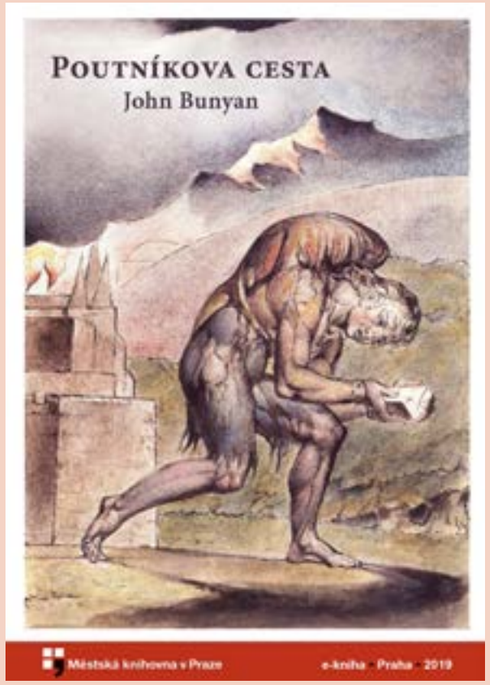
Jean Arthur Nicolas Rimbaud

(20. října 1854, Charleville-Mézières – 10. listopadu 1891, Marseille), byl francouzský básník, jeden z nejvýznamnějších tzv. prokletých básníků.

Dopisy vidoucího

Na poměrně nevelkém prostoru formulují Rimbaudovy představy o básnické konfesi.
Překlad Miloslav Topinka.

John Bunyan

(28. listopadu 1628, Elstow - 31. srpna 1688, Londýn) byl anglický křesťanský spisovatel a baptistický kazatel. Byl pro svou víru vězněn.

Poutníkova cesta

Poutníkova cesta z tohoto světa do světa budoucího je slavná alegorie předznamenávající vznik románu jako žánru, poprvé vydána v roce 1678. považována za jeden z nejdůležitějších náboženských spisů v historii anglické literatury. V průběhu následujících tří staletí byla Poutníkova cesta přeložena do více než dvou set jazyků a až do dnešních dnů se román dočkává stále nových vydání po celém světě. České překlady tohoto alegorického putování křesťana ze světa zkázy plného nástrah do věčné nebeské blaženosti se objevují již od 19. století.
Překlad Tomáš Míka.

Jack London

vl. jm. John Griffith Chaney (12. ledna 1876, San Francisco, Kalifornie – 22. listopadu 1916, Glen Ellen, Kalifornie) byl americký spisovatel, který se proslavil svou nejčtenější knihou Volání divočiny.

Moře, sníh a velkoměsta

Soubor povídek z celého světa z r. 1913.
V povídkách je obsažena nejen mnohá životní příhoda, ale také zkušenosti autora a jeho životní filozofie.
Překlad Vladimír Svoboda.

Dobrodružství. Román z jižních moří

V málo známém románu autor popisuje úskalí kolonialismu a sílu lidského ducha na pozadí boje s přírodními silami.
Překlad Karel Weinfurter.

David Herbert Lawrence

(11. září 1885 v Eastwood, Nottinghamshire, střední Anglie – 2. března 1930 ve Vence, Francie) byl přední představitel anglického realismu v literatuře.

Apokalypsa

Tato kniha je posledním útokem D. H. Lawrence proti materialistické a zintelektualizované západní civilizaci. Jeho poetický komentář Knihy Zjevení odsuzuje pokrytectví průměrných vrstev a vyzdvihuje pohanské hodnoty zničené křesťanstvím, vědou a demokracií. Lawrencova fascinující interpretace symbolů, zvířat a čísel odkrývá současně nitro jeho samého.
Překlad Petr Fantys.

Dále připravujeme: Milenec lady Chatterleyové

Ann Radcliffová

(9. července 1764, Londýn – 7. února 1823 tamtéž) byla anglická spisovatelka, jedna z nejpopulárnějších představitelek gotického románu své doby.

Záhady Udolfa I

Román s několika básnickými vsuvkami z r. 1794. Děj gotického románu zasadila autorka do Itálie 16. století. Hrdinka knihy prožívá úzkostné chvíle na ponurém hradu Udolfo, který je plný nástrah a tajemných úkazů.
Překlad Jaroslav Hornát (r. 1978).

Dále připravujeme: Záhady Udolfa II

Ramón María del Valle-Inclán

(28. října 1866, Vilanova de Arousa, Galicie – 5. ledna 1936, Santiago de Compostela) byl španělský spisovatel původem z Galicie, básník a dramatik, iniciátor španělského modernismu a jedna z hlavních postav tzv. Generace 98. Jeho světonázor prošel vývojem od esteticismu ke společenské angažovanosti.

Barbarská elegie

Románová trilogie (Bojovníci za svatou věc, Zář hranice, Sokoli zašlých let) z r. 1909 zobrazuje tzv. druhou karlistickou válku španělských dějin z let 1872–1875, občanskou válku zdánlivě mezi stoupenci Karla VII., vnuka dona Carlose z rodu Bourbonů, a přívrženci regentky Maria Kristiny, tedy mezi zpátečnickými feudály a tehdy pokrokovými měšťany. Autor aristokratického původu, který byl v průběhu práce stále více strhován silou reality, si všímá nakonec celého sociálního pozadí válečného konfliktu a některé šlechtické a církevní postavy zachycuje již v groteskním pohledu.
Překlad Josef Forbelský.

Charles Dickens

(7. února 1812, Portsmouth – 9. června 1870, Gadshill) byl anglický spisovatel. Je považován za jednoho z největších romanopisců 19. století.

Cvrček u krbu

Jedná se o příběh s lehce vánoční tématikou z r. 1885. Podobně jako novela Zvony zachycuje realitu chudých obyvatel Anglie a na pozadí vánočního času má výrazný sociální podtext. Dokonce i vlastní pointa příběhu, kdy si jeden z hlavních hrdinů díky zásahu nadpřirozeného jevu (tentokrát je to cvrček a další bytosti), uvědomí svůj omyl a raduje se z krásy a dobroty chudých lidí, je Zvonům velmi podobná.
Překlad František Vrba.

Dále připravujeme: Ponurý dům

DuBose Heyward

(31. srpna 1885, Charleston, Jižní Karolína – 16. června 1940, Tryon, Severní Karolína) byl americký spisovatel. Je autorem románu Porgy (r. 1925), z něhož později jeho manželka Dorothy Heyward vytvořila stejnojmennou hru.

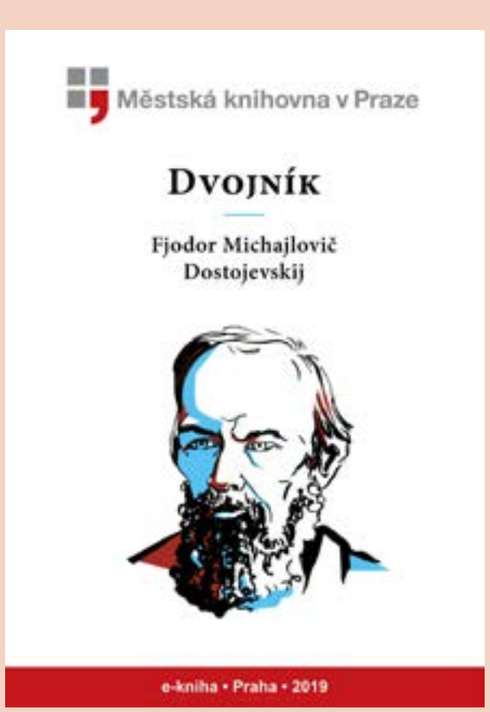
Porgy

V novele Porgy autor vytvořil trvalý básnický obraz života amerických černochů se vší upřímností jejich myšlení a cítění. Byla zdramatizována a zhudebněna Georgem Gershwinem v operu Porgy and Bess. Vypráví příběh ochrnutého mrzáka živícího se žebrotou, do jehož osamělého života vstupuje náhle zkažená a cynická Bess.
Překlad František Vrba.

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

(11. listopadu 1821, Moskva – 9. února 1881, Petrohrad) byl ruský spisovatel a filozof, jeden z nejvýznamnějších světových spisovatelů, vrcholný představitel ruského realismu a současně předchůdce moderní psychologické prózy.

Dvojník

Fantastická próza hoffmannovského typu z r. 1846, kterou Dostojevskij doplnil posíleným zřetelem k reálné složce světa. Jde o příběh drobného úředníka, jenž má svého dvojníka – motiv, který se zde objevuje vůbec poprvé, a který autor později bravurně rozvinul v románové epopeji „Bratři Karamazovi“. Vladimir Nabokov označil „Dvojníka“ za nejlepší Dostojevského novelu.
Překlad Alena Morávková.

Uražení a ponížení (r. 1875)

Dostojevskij je pokládán za romanopisce Sankt Petersburgu, strávil zde řadu let, zde prožil opojení z úspěchu své prvotiny „Chudí lidé“, zde byl také zatčen, souzen a postaven před popravčí četu. A zde také v roce 1881 zemřel. Situoval sem děj většiny svých povídek a několika velkých románů. Z ponurých, sychravých zákoutí města na Něvě, ze zatuchlých příbytků, které jsou sídlem prostopášnosti, neřesti a utajených zločinů, jako by se vynořily i postavy románu Uražení a ponížení, jejichž osudy autor spojil s osudy obyvatel petrohradských paláců. A jako v ostatních románech Dostojevského, ani zde nenajdeme nekomplikovaný vztah dvou bytostí, nýbrž složitý obrazec mučivých milostných vztahů a propletenců, kterých nejsou ušetřeny ani děti.
Překlad Taťjana Hašková.

Dále připravujeme: Povídky, Běsi, Výrostek

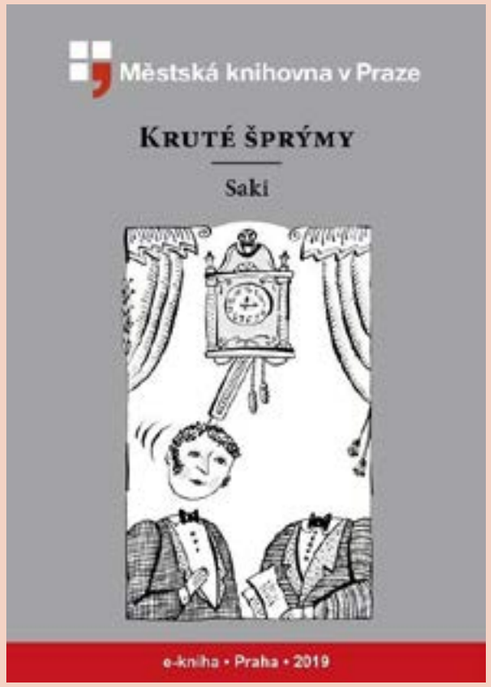
Hector Hugh Munro (Saki)

(18. prosince 1870, Sittwe, Myanmar – 14. Listopadu 1916, Beaumont-Hamel, Francie) byl britský spisovatel, který psal pod pseudonymem **Saki**.

Kruté šprýmy

Komické a groteskní povídky britského autora oscilující mezi nezávaznou recesí a závažnou výpovědí o temných stránkách lidské existence. Soubor úsměvných i chmurně fantastických povídek anglického spisovatele, který psal pod vlivem klasické ruské literatury a básní E. A. Poea. Novely vždy nějakým způsobem odrážejí zkušenosti z autorova neradostného dětství a útočí zejména na představitele zabezpečených měšťáckých vrstev, kteří jsou mu zosobněním společenské nespravedlnosti a lži. Základní tendence, které určují celou sbírku, jsou sžíravá ironie a vtip na jedné straně a hluboký, chápavý pohled na svět dítěte na straně druhé.
Překlad František Vrba.

Matthew Gregory Lewis

(9. července 1775, Londýn — 14. května 1818. na moři) byl anglický spisovatel a dramatik.

Mnich

První a také jediný román, který z rozsáhlé tvorby anglického spisovatele a dramatika vstoupil do literárních dějin. Vydán r. 1795. Autor totiž v tomto díle přináší do romantické literatury vůbec a zejména pak do hrůzostrašného žánru anglického gotického románu v postavě mnicha novou problematiku tragédie duše. Příběh vypráví o mnichovi, který neodolá svodům Satanovým, propadne neřestným vášním tělesného chtíče a pod maskou ctihodnosti kupí pomocí kouzel jeden zločin na druhý, přičemž současně prožívá i duševní utrpení nad scestnou vášní přemáhající ctnostná předsevzetí.
Překlad František Vrba.

Henry James

(15. dubna 1843, New York – 28. února 1916, Londýn) byl americký spisovatel a kritik. Od roku 1876 žil trvale v Londýně.

Listiny Aspernovy

Jemnou psychologickou kresbou vystihl autor hrdiny svého prostinkého příběhu, odehrávajícího se v Benátkách ve starém romantickém paláci, obývaném pouze dvěma starými ženami.

Do tohoto prostředí přichází literární kritik, který usilovně pátrá a snaží se zmocnit rukopisných památek po slavném zesnulém spisovateli.
Překlad Josef Škvorecký a Lubomír Dorůžka.

Michail Afanas‘jevič Bulgakov

(15. května 1891, Kyjev – 10. března 1940, Moskva) byl ruský a sovětský prozaik, dramatik a lékař.

Mistr a Markétka

Bulgakovovo vrcholné a poslední dílo, které autorovi právem získalo světovou proslulost. V jeho groteskním mnohavrstevném mystériu se rozvíjí a prolíná více rovin, je stejně tak fantaskním a symbolickým obrazem doby jako realistickým vylíčením dusné atmosféry Moskvy 20. a 30. let, biblickým apokryfem, eschatologickou vizí i ostrou satirou na poměry. Svůj „příběh novodobého Fausta“ začal Bulgakov psát r. 1929 a poslední úpravy diktoval, už slepý, své ženě pět dní před smrtí roku 1940.
Překlad Alena Morávková.

Bílá garda

Psychologický román o občanské válce v Rusku. Bulgakov zasadil děj románu do rodného města Kyjev ve chvíli, kdy se politická i společenská situace měnila prakticky každý den, a tak rodina Turbinových, ale nejen ona, musela nutně dospět k přehodnocení názorů a postojů, vycházejících z jejich původu a založení.
Překlad Alena Morávková.

Dále připravujeme: Divadelní román, Zápisky mladého lékaře

Jevgenij Ivanovič Zamjatin

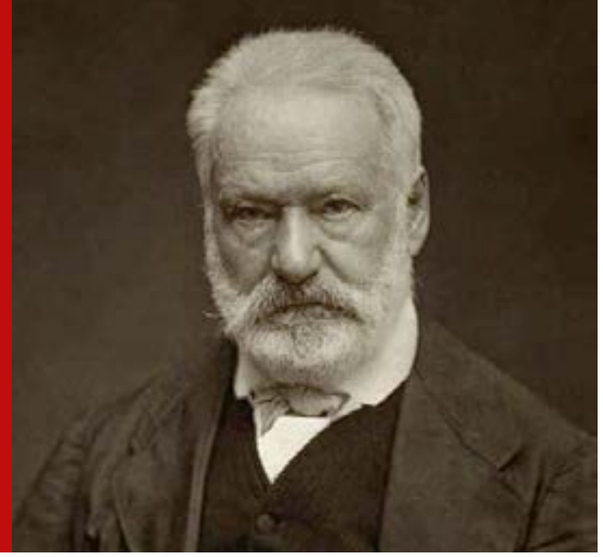
(1. únor 1884, Lebedaň – 10. března 1937, Paříž) byl ruský spisovatel.

My

Své stěžejní dílo, románovou antiutopii My z r. 1920, napsal Zamjatin v roce 1920. V letech 1924/25 se objevila v překladech do češtiny, angličtiny a francouzštiny. V Rusku byla vydána až v roce 1987. Jádrem díla je život v „Jednotném státu“ vzniklém někdy ve třetím tisíciletí po „dvousetleté válce“. Lidé v této době už netrpí bídou, ztratili však jména a stali se pouhými „čísly“, lidmi – šroubky. Ženy jsou pojmenovány samohláskami, např. I – 330, a muži souhláskami, např. hlavní hrdina je D – 503. Život těchto lidí je organizován a přísně střežen Úřadem Strážců. Všichni lidé žijí v prosklených domech, takže nemohou nic skrýt. Vstávají každý den všichni ve stejnou minutu, stejně odchází do práce a stejně jdou i na odpočinek. Na každé sousto při jídle mají předepsaných padesát skousnutí. Na dítě musí mít povolení, jinak jsou popraveni. Vůle kolektivu zde pod totalitním diktátem Dobroditele zcela vytlačuje svobodu lidského myšlení.
Překlad Jaroslav Tafel, Vlasta Tafelová.

Victor-Marie Hugo

(26. února 1802, Besançon – 22. května 1885, Paříž) byl francouzský básník, prozaik, dramatik, esejista a politik, vrcholný představitel romantismu.

Bídníci

Román z r. 1862 zachycuje život francouzského lidu v 1. třetině 19. století. Ústřední postavou je Jean Valjean. Je to bývalý galejník, který se na galeje dostal za krádež chleba. Když se mu podařilo uprchnout, okradl starého kněze, který mu nabídl nocleh. Když ho ale chytli četníci, kněz jim řekl, že stříbrné příbory Jeanu Valjeanovi dal darem, a tím ho zachránil od galejí. Tím Jeana ovlivnil a ten se poté stal dobrodincem a ochráncem těch nejbídnějších. Policejní prefekt Javert Jeana ale stále pronásleduje. Zastává názor, že galejník zůstane galejníkem. Ženskými hrdinkami románu jsou Fantine, mladá žena, kterou bída dohnala k prostituci, a její dcera Cosette, které se ujal Jean a vychovává ji. Román vyznívá jako obžaloba tehdejší společnosti a mravů.
Překlad Zdena Pavlousková.

Lev Nikolajevič Tolstoj

(9. září 1828, Jasná Poljana – 20. listopadu 1910, Lev Tolstoj) byl ruský spisovatel a filozof, představitel realismu.

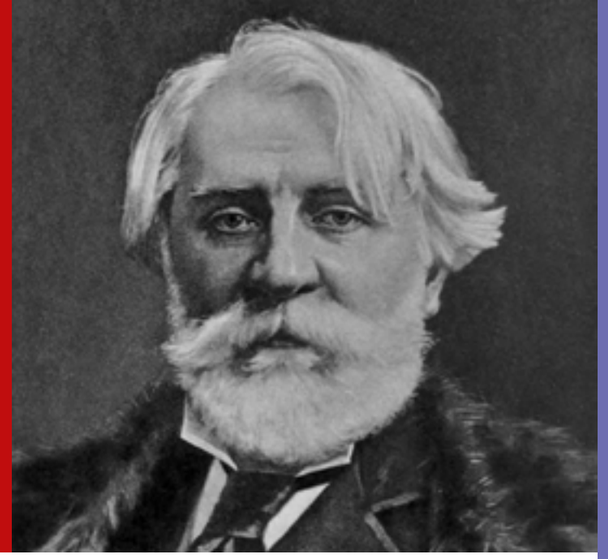
Anna Kareninová

Všechny šťastné rodiny jsou si podobné, každá nešťastná rodina je nešťastná po svém. Výmluvný postřeh giganta ruského realistického románu Lva Nikolajeviče Tolstého otevírá jedno z nejslavnějších psychologických děl v dějinách literatury. Inspirován skutečnou událostí, kdy se spořádaně vyhlížející mladá dáma vrhla pod kola nákladního vlaku, vytvořil Tolstoj příběh o skandálním poklesku „dobře provdané“ krasavice, která je přinucena váhat mezi salonním životem v nelásce a přirozeným právem na štěstí. Vzplanutí choti carského hodnostáře k důstojníku Vronskému, jež spisovatel umně proplétá s osudy a krizemi dalších příbuzných a přátel, je pro Annu o to tragičtější, že na rozdíl od dobových mravokárců nedovede být pokrytecká a milostný poměr ani jeho následky netají. Nesmrtelnost tohoto románu potvrzuje i řada filmových adaptací. Román je z r. 1877.
Překlad Taťjana Hašková.

Dále připravujeme: Vzkříšení

Ivan Sergejevič Turgeněv

(9. listopadu 1818, Spasskoje u Orlu – 3. září 1883, Bougival u Paříže) byl ruský spisovatel, prozaik, básník a publicista.

Dým

V lázeňském prostředí Baden-Badenu se po letech nečekaně setkává mladý Litvinov se svou bývalou láskou ze studentských let, Irinou, nyní manželkou generála Ratmirova. Před lety Irinu zlákala vidina života ve vyšší společnosti a zcela nemilosrdně Litvinova opustila. Od té doby uplynulo deset let a nudící se rozmarná Irina si z touhy po rozptýlení nanovo hravě podmaňuje někdejšího ctitele. Jak Litvinov naloží s tímto setkáním a jak to ovlivní životy hlavních hrdinů? Překlad Taťjana Hašková.

Dále připravujeme: Milostný kvartet

Poezie

Současná česká poezie

10

Karel Šiktanc

(10. července 1928, Hřebeč u Kladna) je český básník, textař a scenárista. Působil také jako novinář a překladatel.

Ostrov Štvanice

Tematicky básně z r. 1991 vycházejí z rozporuplnosti času a z převládajícího pocitu lítosti nad zmařenými léty života. Pocit osobní nesvobody v totalitním režimu se promítá do obrazu osamělého ostrova, kde se člověk ocitá v ponižující situaci. Některé básně jsou věnovány zcela konkrétním osobnostem (Chramostová, Skácel).

Dále připravujeme: Pro pět ran krále, Sakramenty, Srdce svého nejez

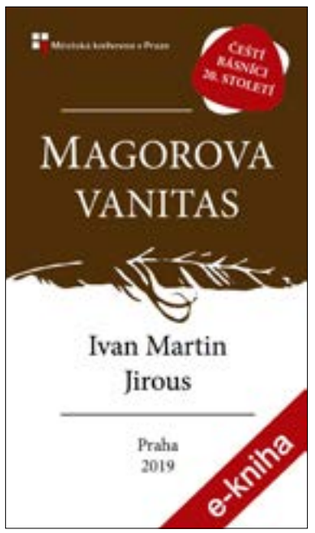

Ivan Martin Jirous

známý též pod přezdívkou Magor (23. září 1944, Humpolec – 9. listopadu 2011, Praha), byl český básník, publicista a výtvarný kritik, vůdčí duch českého undergroundu. Je znám především spoluprací s nezávislou rockovou skupinou The Plastic People of the Universe. Za normalizace byl za své politické názory pětkrát vězněn. Stal se držitelem literární ceny Jaroslava Seiferta za celoživotní básnické dílo a ceny Toma Stopparda za dílo Magorovy labutí písně.

Magorova vanitas

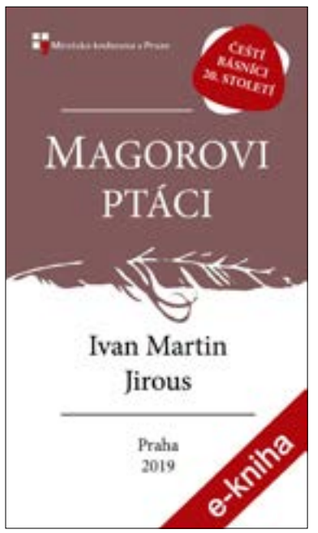
Nová sbírka známého představitele českého undergroundu přináší verše, které reflektují současnost básníkovým charakteristickým rukopisem. V básních naplno propuká Magorův hněv a zloba, ústící mnohde do pocitu zbytečnosti a marnosti. Tomu vlastně odpovídá i titul celé sbírky (vanitas - marnost). Celkově se však zdá, že se básníkův verš až překvapivě zklidnil, což se projevuje zvláště ve druhém oddíle, kde jsou verše dedikované přátelům a kde najdeme překvapivě jemné a něžné reflexe, které naznačují určitou změnu formálních postupů.

Magorovi ptáci

Dvacetistránková sbírka obsahuje pouze deset básní Ivana Martina Jirouse a jde o volné pokračování textů, které vyšly pod názvem „Magorův Jeruzalém“. Stále je tu určitá hořkost, skepse a obavy, jakoby se prohluboval pocit samoty, který je důsledkem doznívající manželské krize. A tak se básník pokouší nalézt v pustém světě nová pouta a vazby, a překvapivě je objevuje právě v ptačích bytostech... Vydáno r. 2019.

Dále připravujeme: Magorova děťátka, Wyrdzie Mediocri, Ubíječ labutí, Rattus norvegicus

Ivan Wernisch

(18. června 1942, Praha) je český básník, spisovatel, novinář a překladatel, držitel Ceny Franze Kafky.

Dutý břeh

Ve sbírce Dutý břeh z r. 1967 dostala Wernischova poezie další rozměr, groteskní loutek, který v mnohém mění ráz básníkova světa. Svět Zimohrádku byl světem poetického zasnění, mlžných obzorů, kde bytosti procházely krajinou a žily své životy. Svět Dutého břehu zůstává na první pohled nezměněn: tatáž krajina, tytéž prostory, tentýž bestiář a podivní lidé. Změnil se však základní pocit vyzařující z tohoto světa, je jím směs strnulosti, osamění, bezhybnosti. Život se někam vytratil a místo něj se hraje. Loutky, tu v bleším divadle, tu ve stínohře, si hrají na život.

Petr Král

(4. září 1941, Praha) je český básník, prozaik, esejista a překladatel, píšící česky a francouzsky.

Chiméry a exil

Básnická dvojsbírka shrnuje Královy básně ze sklonku 60. let napsané v Čechách a básně z počátku 70. let napsané v pařížském exilu. Ukazuje, jak se proměňovala poetika jedné z nejvýraznějších osobností poválečného českého surrealismu. Vyšlo v r. 1998.

Dále připravujeme: Tyršovské přeháňky, Bar Příroda čili Budoucnost 5 km, Město je náš les

Josef Topol

(1. dubna 1935, Poříčí nad Sázavou – 15. června 2015, Praha) byl český básník a dramatik.

Básně

Josef Topol je vedle dramat též autorem rozsáhlého básnického díla, čtenářům po desítky let neznámého, přestože se svou hodnotou řadí k nejlepšímu, co v české poezii 20. století vzniklo. Topolova poetika vyrůstá jakoby mimo kontext poválečné české poezie, její zdroje lze vytušit u anglických alžbětinců, Johna Donna či K. H. Máchy a K. J. Erbena. Svazek obsahuje celek Topolovy básnické tvorby – verše vznikající od začátku padesátých let do konce let osmdesátých. Vydáno roku 1997.

Josef Hanzlík

(19. února 1938, Neratovice - 26. ledna 2012, Praha) byl český básník a autor knih pro děti. Věnoval se také překládání děl jugoslávských a amerických básníků a byl spoluautorem několika scénářů (filmy Deváté srdce, Modré z nebe, Nádherné dobrodružství).

Krajinou Eufórie

Soubor básní z r. 1972 obsahuje tři oddíly: Záznamy (z let 1966-1967), Elegie (1967–1970) a Písně (1963–1970).

Černý kolotoč

Sbírka básní z r. 1964, které autoru diktuje rozum i cit a v nichž se obráží jak bystré vidění reality života, tak stále nové objevování jeho poezie.

Dále připravujeme: Úzkost, Potlesk pro Herodesa

Kateřina Rudčenková

(12. dubna 1976, Praha) je uznávaná a ceněná česká básnířka, prozaička a dramatička.

Chůze po dunách

Básnická kniha přináší verše z let 2008–2011. Erotismus, smyslnost, úzkost a samota – stará témata básnířčiných promluv i rozhovorů se světem znějí v těchto verších ještě drásavěji, ještě uhrančivěji. Knihu uzavírá podmanivý básnický cyklus napsaný na plážích „baltské Sahary, mezi dunovišti v sugestivní krajině opuštěných planin s travinami, kde člověk zažívá pocit konce světa, kosmicky nostalgicky“.

Dále připravujeme: Ludwig, Není nutné, abyste mě navštěvoval, Popel a slast

Olga Szymanská

(2. února 1955, Náchod), vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu v Turnově, obor Plošné a plastické rytí kovů. Zajímá se o grafiku, příspívá do grafických souborů výtvarné skupiny Gama. Působila v Orlické galerii v Rychnově nad Kněžnou, v Unii výtvarných umělců – Mánes, v Národní galerii v Praze. Nyní pracuje v Národní knihovně v Praze. Píše články pro týdeníky, časopisy a internetová média o výtvarném umění a o kultuře.

Psáno kamenem

Sedmá sbírka veršů české básnířky, fotografky a publicistky, doprovázená jejími fotografiemi, je opět výpovědí o krajině, v níž se ukrývá poetičnost, krása i tajemství.

Dále připravujeme: Muž s křídlem, Znamení torza, Návraty – Náchodu, Rytiny – Kříž kamene + pramene Beskyd, Verše ticha, Prostor světla

Lukáš Vavrečka

(nar. 1987), básník a prozaik, časopisecky publikuje své verše a eseje, je autorem románu Revolucionáři (vyšlo v r. 2005), sbírky experimentální poezie Vyhnanec s křídly (vyšlo v r. 2008), rozsáhlé čtyřhlasé básnické skladby Partitura (inscenováno v r. 2008) a spoluautorem básnického sborníku studentů Filosofické fakulty Univerzity Pardubice Lumírem proti své vůli (vyšlo v r. 2009).

Idealistický román

Formálně originální románový příběh mladého autora z r. 2009.

Dále připravujeme: Vyhnanec s křídly, Partitura

Marta Veselá-Jirousová

(*25. dubna 1981). Básnířka a ilustrátorka, dcera Juliany a Ivana Martina Jirousových. Dětství prožila ve Staré Říši na Vysočině. Studovala v Olomouci, žije a tvoří na Vysočině.

Procházka s andělem

Jemný proud ze staroříšského pramene, který svlažuje českou literaturu již po mnoho generací. Prvotina básnířky kráčející poesií sebevědomě ne vzdálena svému otci, přesto však bytostně jiná, protože ženská, jemná, mateřská a vírou prodchnutá. Z r. 2007.

Dále připravujeme: Děti deště

Poezie

Překlady ze starší české poezie

Luiz Vaz de Camões

(asi 1524, Lisabon (?) – 10. červen 1580, Lisabon) je považován za největšího portugalského básníka. Jeho umění verše bývá srovnáváno se Shakespearem, Homérem, Vergiliem a Dantem. Napsal značné množství lyrické poezie (v portugalštině a španělštině) a divadelních her, ale známým je především díky svému eposu Os Lusíadas (1572, Lusovci). Jeho filozofické dílo Parnasum Luíse Vaze bylo ukradeno s částí Lusovců závistivými nepřáteli při jeho návštěvě Mosambiku.

Portugalské lásky

Výbor z milostné poezie nejslavnějšího portugalského autora.
Překlad Kamil Bednář.

Robert Browning

(7. května 1812, Camberwell, Londýn – 12. prosinec 1889, Benátky, Italské království) byl přední anglický básník viktoriánského období.

Já, rytíř Roland, zdravím Temnou věž

Nejznámější báseň viktoriánského básníka poprvé vychází samostatně.
Překlad Miroslav Jindra.

Giosuè Carducci

(27. července 1835, Valdicastello, Toskánsko – 16. února 1907, Bologna) byl italský básník a literární kritik, v letech 1860 až 1904 profesor italské literatury na univerzitě v Bologni, nositel Nobelovy ceny za literaturu z roku 1906.

Hněvy a smutky

Vybrané básně výrazného protihabsbursky založeného Itala.
Překlad Pavel Frýbort.

Alexander Pope

(21. května 1688, Londýn – 30. května 1744, Twickenham) byl anglický básník, satirik a překladatel. Jeden z největších básníků 18. století. Byl mistrem hrdinského dvojverší, znám po celé Evropě, jeho básně byly publikovány i v obrozeneckých periodikách v českých zemích.

Uloupená kadeř

Nejznámější, nejhravější a nejpůvabnější báseň anglického klasicismu vydáváme dvojjazyčně.

Původně ji Pope napsal r. 1714 proto, aby smířil dvě katolické rodiny, na jejichž dlouholeté přátelství padl stín malicherné hádky.
Překlad Martin Hilský.

Geoffrey Chaucer

(1340 (?) – 25. října 1400, Londýn)
byl největší básník anglického středověku a politik.

Canterburské povídky

Canterburské povídky (1397–1400), překlad Františka Vrby (1941). Vrcholné Chaucerovo dílo bylo nedokončeno, je rekonstruováno z celkem 90 různě neúplných rukopisů a obsahuje hlavní prolog a 24 povídky. Je to cyklus rozmarných, učených i zbožných příběhů, které si vyprávějí poutníci na cestě z Londýna ke hrobu Tomáše Becketta v Canterbury.

Třicet poutníků, včetně autora, je představeno v prologu. Zastupují všechny hlavní společenské skupiny a profese od příslušníků rytířského a duchovního stavu až ke společenské chudině. V povídkách se vyskytují téměř všechny známé žánry jako rytířský román, legenda, bajka, pohádka ad. Obsahově vycházejí z francouzské literatury, z latinských autorů a starých kronikářů. Všechny náměty jsou zpracovány originálně se zřetelem k anglickému prostředí.
Překlad František Vrba.

Oscar Wilde

(16. října 1854, Dublin – 30. listopadu 1900, Paříž) byl v Anglii působící dramatik, prozaik, básník a esejista irského původu.

Balada o žaláři v Readingu

Balada o žaláři v Readingu v překladu Františka Vrby z r. 2011. Baladou o žaláři v Readingu se Oscar Wilde vyrovnával se svým pobytem ve vězení – byl odsouzen na dva roky těžkých nucených prací za homosexualitu, která byla od roku 1895 trestná. Šlo ovšem o zástupný důvod: soudobá společnost se jej především chtěla zbavit. Prostřednictvím osudu vojáka, který zabil svou milou a je uvězněn a následně popraven, autor balady s hořkostí nahlíží na krutost a odlidštěnost viktoriánského vězení. Vězňův příběh jej vede také k úvahám o lidské lásce, pomíjivé a člověkem málo ceněné. Původně vydáno r. 1898.
Překlad František Vrba.

Juan Ruiz

(známý jako Arcikněz Hitský, kolem 1283?, Alcalá de Henares – kolem 1350?) byl kastilský básník první poloviny 14. století. Je autorem jednoho z nejdůležitějších literárních děl středověké španělské literatury: Kniha pravé lásky (Libro de buen amor).

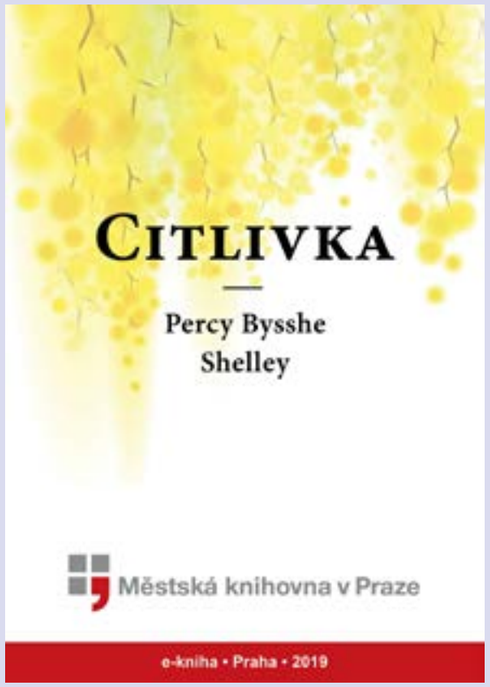
Kniha pravé lásky

První český výbor z významného díla španělské středověké literatury dopsaného v první verzi r. 1330 v Kastilii a představujícího pestrou a pitoreskní podívanou na středověký život, kdy dochází ke krizi starých ideálů a počínají zaznívat hlasy nového myšlenkového kvasu. Překlad Antonín Přidal.

Percy Bysshe Shelley

(4. srpna 1792, Horsham – 8. července 1822, La Spezia) byl anglický básník, patří k nejvýznamnějším romantickým autorům. Je považován za tvůrce jedněch z nejlepších lyrických básní a eposů napsaných v anglickém jazyce.

Citlivka

Sbírka básní velkého básníka anglického romantismu.
Překlad František Vrba.

Drama

Současné české drama

Josef Topol

(1. dubna 1935, Poříčí nad Sázavou – 15. června 2015, Praha) byl český básník a dramatik.

Půlnoční vítr

Jeho prvotina z r. 1956, veršovaná tragédie, je napsána blankversem, poeticky vznosným jazykem. Ač námětově čerpá z pověsti o lucké válce, vyjadřuje soudobou nechuť k zavedeným pravdám a očišťuje frázemi zešedlé pojmy, jako jsou statečnost a láska.

V **Kočce na kolejích** (r. 1964) přerůstá dialog milenců, čekajících pozdě v noci na vlak, v existenciální tázání po smyslu života, lásky a smrti.

Autorovým návratem k celovečerní dramatice je hra **Dvě noci s dívkou** (r. 1972). Z původního záměru pokusit se o komediálně laděný příběh, tvarově vycházející z operety a komedie dell'arte, vzniklo drama s téměř detektivní zápletkou, v němž se metaforicky odrážejí okupační události a počátky tzv. normalizace.

Dále připravujeme: Jejich den, Konec masopustu, Slavík k večeři, Hodina lásky, Sbohem Sokrate, Stěhování duší, Hlasy ptáků

Drama

Překlady ze staršího světového dramatu

Michal Viewegh

(31. března 1962, Praha) je český spisovatel a publicista, držitelem prestižní Ceny Jiřího Ortena z roku 1993 a také nejprodávanějším českým spisovatelem s více než milionem prodaných výtisků.

Růže pro Markétu aneb Večírky revolucionářů

Příznivci autora nepřijdou o typicky „vieweghovskou“ ironii, zručně vystavěné dialogy, drobné, leč pravdivé psychologické postřehy a v neposlední řadě ani o jeho tradiční schopnost empatie.

Hra je tragikomickým příběhem několika pedagogů a studentů pražské filozofické fakulty, odehrávající se za bouřlivých revolučních dnů na sklonku roku 1989 a zároveň i nenápadnou moralitou, jaksi neplánovaně přesahující do našich dnešních dnů... Divadelní hra z roku 2004.

Kateřina Rudčenková

(12. dubna 1976 v Praze) je uznávaná a ceněná česká básnířka, prozaička a dramatička.

Niekur

Dramatická báseň z r. 2006 o česko-litevském přátelství (na věčné časy) je mírně ironickou (osobní) zpovědí pojednávající o milostné romanci mladé české spisovatelky Agnes a jejího staršího litevského kolegy Kornelija v průběhu jejich společného studijního pobytu v Německu. Autorka za něj obdržela 2. místo v soutěži o cenu Alfréda Radoka.

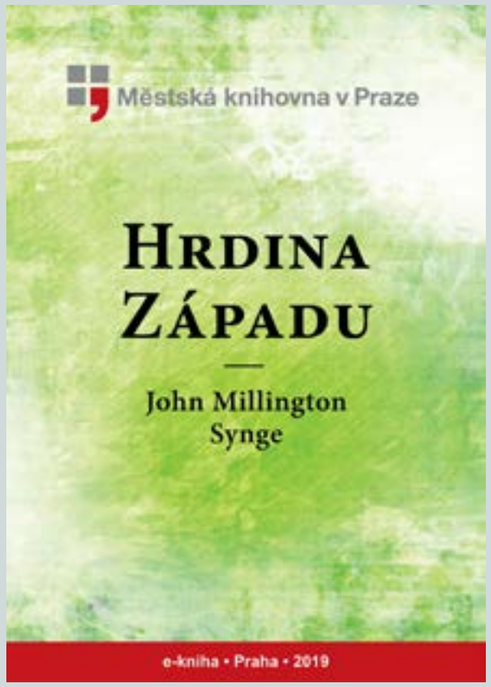
John Millington Synge

(16. dubna 1871 Newtown Little, Rathfarnham, Irsko – 24. března 1909 Dublin, Irsko) byl irský dramatik, básník, spisovatel a folklórní sběratel, jeden ze spoluzakladatelů divadla Abbey Theatre. Jeho nejznámější divadelní hrou je Hrdina západu.

Hrdina Západu (1907)

Tragikomedie z roku 1907, zachycující svérázný mi charaktery i jejich jazykem syrovost zaostalého a bohem zapomenutého irského venkova. Synge vyprovokoval svou divokou hrou nejznámější rozbroje v dějinách irského divadla. Příběh mladíka, který se stane hrdinou celé vesnice, když se vychloubá, že zabil svého otce, byl považován za urážku irské národní povahy. Hrdinu západu charakterizují kontrasty, extrémy a zvraty. Ústředním konfliktem celé hry je rozpor mezi iluzí a realitou. Pravděpodobně nejpůsobivější složkou hry je její jazyk, stylizovaná, keltskými prvky podbarvená angličtina, která v ústech Syngových postav nabývá téměř básnických kvalit.
Překlad Martin Hilský.

Lope de Vega

(25. listopadu 1562, Madrid – 27. srpna 1635, Madrid) byl španělský dramatik, básník a prozaik. Studoval teologii a filozofii. Je mu připisováno přibližně 2000 her, dochovalo se jich 425. Mezi nejlepší se řadí zejména jeho historická dramata, která mají složité zápletky a rušný děj, s častým motivem cti. Vytvářel dramata „pláště a kordu“ a je zakladatelem nového dramatu jménem španělská komedie, což je veršované drama ze tří částí, kde se mísí tragické a komické prvky.

Dorotea

Dorotea je nejcennějším románem Lope de Vegy z r. 1632. Obsahuje autobiografické prvky a zrcadlí se v něm Vegovy skandály s Elenou Osoriovou.
Překlad Josef Forbelský.

Dále připravujeme: Vzbouření v blázinci

Vittorio Alfieri

(17. ledna 1749, Asti, Itálie- 8. října 1803, Florencie, Itálie) byl italský satirický básník, dramatik a šlechtic.

Vůle a vášeň

Obsahuje dvě nejproslulejší hry výsostného představitele italské tragédie 18. století – Don Garzia a Myrrha, v nichž hlavní úlohu hrají vůle a vášeň.
Překlad Pavel Frýbort.

Molière

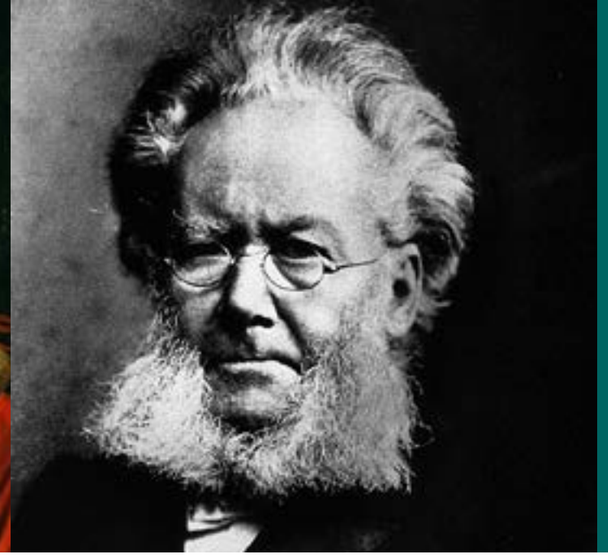
Vlastním jménem Jean-Baptiste Poquelin, (15. ledna 1622, Paříž, Francie – 17. února 1673, Paříž, Francie) byl francouzský herec, spisovatel a dramatik období francouzského klasicismu, „věku Ludvíka XIV.“

Amfitryon

Jinotajná veršovaná komedie o třech jednáních na antický námět z r. 1668, ve které Molière zesměšnil mravy dvořanů, opět jedno z vrcholných autorových děl.
Překlad František Vrba.

Dále připravujeme: Ztřeštěnec

Henrik Ibsen

(20. března 1828 Skien – 23. května 1906 Oslo) byl norský dramatik a básník. Je považován za zakladatele realistického dramatu.

Nepřítel lidu

Drama z r. 1882 o lékaři Stockmannovi, zakladateli úspěšných lázní, který zjistí, že se v lázních vyskytla choroba kvůli koželužně jeho tchána, která znečistila pitnou vodu. Stockmann chce dát varovnou zprávu do novin, to se mu ale nepovede, jeho tchán, většinový akcionář v lázních, ho vyžene. Stockmann je označen za nepřítele lidu, jeho dům je zničen, děti vyloučeny ze školy. Tak prchá do jiného města.
Překlad František Vrba.

Anton Pavlovič Čechov

(29. ledna 1860, Taganrog, Rusko – 15. července 1904, Badenweiler, Německo) byl ruský dramatik
a prozaik.

Medvěd

Jednoaktovka z pera známého ruského dramatika z r. 1888. Hra o škraboškách, které nasazujeme před společností i sami před sebou, o lidských vášních a konečně o tom, že láska je nevyzpytatelná. Statkář přijíždí k vdově pro starý dluh, který zbyl po manželovi.

Vdova, stále žijící ve smutku k nebožtíkovi, se snaží neotesaného hrubiána vystrnadit z domu. Ten se však nehodlá svých peněz vzdát a s medvědí houževnatostí v domě setrvává. Autor ukazuje slávu i bídu člověka se všemi klady a zápory. Nekompromisně, zato však velmi zábavně a vtipně.
Překlad František Vrba.

Edmond Rostand

(1. dubna 1868, Marseille, Francie – 2. prosince 1918, Paříž, Francie) byl francouzský dramatik a básník. Rostand se narodil do zámožné rodiny, díky čemuž se mu dostalo nejen dobrého vzdělání na Collège Stanislas de Paris, ale i finančního zajištění, které mu umožnilo věnovat se volné literární tvorbě. Nejvýznamnější dramata sepsal v letech 1890-1898. V roce 1901 se stal členem Francouzské akademie.

Romantikové

Veršovaná komedie z r. 1894, založená na Shakespearově Romeovi a Julii.
Překlad František Vrba.

Michail Afanas‘jevič Bulgakov

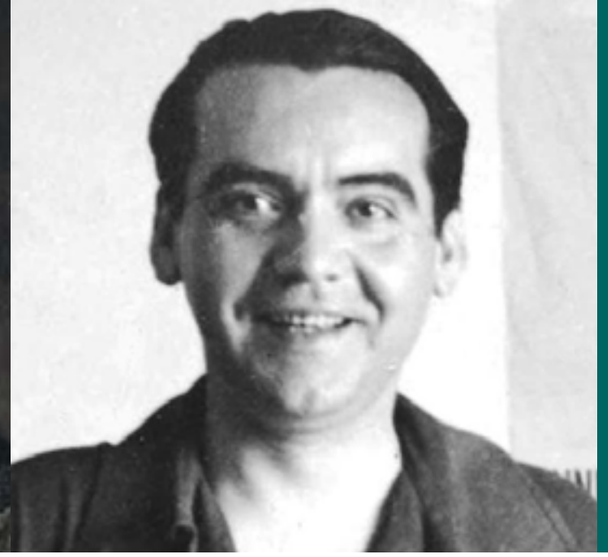
(15. května 1891, Kyjev – 10. března 1940, Moskva) byl ruský a sovětský prozaik, dramatik a lékař první poloviny 20. století.

Adam a Eva

Sci-fi hra z r. 1931 o čtyřech dějstvích.
Překlad Alena Morávková.

Dále připravujeme: Don Quijote

Federico García Lorca

(5. června 1898, Fuentevaqueros, Granada – 19. srpna 1936, Viznar, Granada) byl španělský básník a dramatik. Byl jednou z vůdčích postav generace 27.

Krvavá svatba

Vzrušující básnické drama z r. 1933 o lásce, vášni a smrti od významného španělského autora.
Překlad Antonín Přidal.

Jevgenij Ivanovič Zamjatin

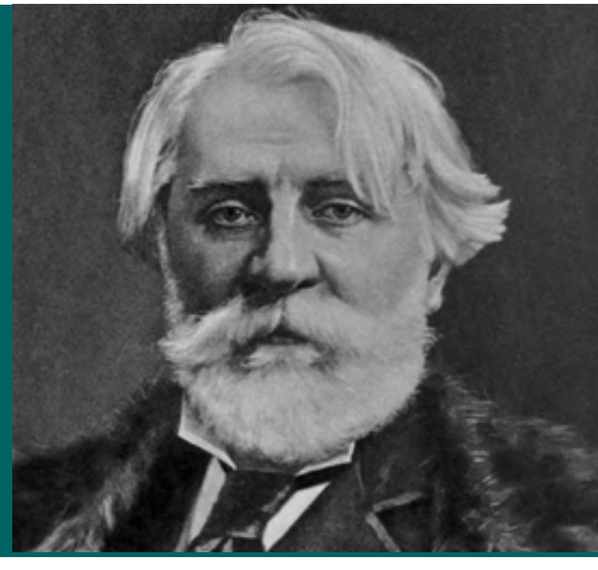
(20. leden 1884, Lebedaň – 10. března 1937, Paříž) byl ruský spisovatel.

Blecha

Divadelní hra o čtyřech dějstvích.
Překlad Alena Morávková.

Ivan Sergejevič Turgeněv

(9. listopadu 1818 Spasskoje u Orlu – 3. září 1883 Bougival u Paříže) byl ruský spisovatel, prozaik, básník a publicista.

Měsíc na venkově

Nejslavnější drama ruského prozaika Turgeněva z r. 1850 bývá považováno klíčovou hru ruského dramatu 2. pol. 19. století. Jeho námět je přirovnáván k románu Paní Bovaryová G. Flauberta, který patřil k Turgeněvovým nejbližším přátelům.
Překlad Alena Morávková.

Friedrich Schiller

(10. listopadu 1759, Marbach am Neckar – 9. května 1805, Výmar) byl německý spisovatel, básník, dramatik, estetik a historik. Byl vedoucí představitel německé klasiky, čestný občan Francouzské republiky. Jeho dramatické dílo patetickým způsobem hájí svobodu a práva člověka a lidské bratrství.[zdroj?] Jeho názory se utvářely pod vlivem Rousseaua, Lessinga a hnutí Sturm und Drang. V estetice vychází z Kanta. Umění považoval za prostředek formování harmonické osobnosti, která svobodně tvoří dobro. Podle něj pouze umění pomáhá člověku získat skutečnou svobodu.

Loupežníci

Klasické německé drama z r. 1781 o vzpouře jedince, který byl křivě obviněn a rozhodl se vzít spravedlnost do svých rukou.
Překlad Otokar Fischer.

Non-fiction

Pavel Eisner

(16. ledna 1889, Praha – 8. července 1958, Praha) byl český překladatel, literární vědec, lingvista, publicista a básník.

Chrám i tvrz

Chrám i tvrz je kniha esejů o češtině z r. 1946. Autor v krátkých kapitolách věcně a kriticky popisuje český jazyk. S vtipem, humorem a ironií popisuje a zkoumá, jak se uživatelé češtiny vyjadřují. Sledoval otázky z hláskosloví, tvarosloví, sémantiky a historické mluvnice, odborné terminologie aj. S přesahem do kulturní historie popularizoval vědecké poznatky. Ačkoliv Eisner sám používal češtinu lehce archaických rysů, v knize si mimo jiné vyřizoval účty s tehdejšími korektory (nazývá je „podbrusiči“).

Jan Neruda

(9. července 1834, Praha-Malá Strana – 22. srpna 1891, Praha-Nové Město) byl český básník, prozaik, novinář, dramatik, literární a divadelní kritik, vůdčí osobnost generace májovců.

Praha

Autorovy články a fejetony, uveřejněné v letech 1860 (Obrazy života), 1861 (Čas), 1862–1865 (Hlas) a 1866–1891 (Národní Listy).

Edvard Beneš

(28. května 1884, Kožlany – 3. září 1948, Sezimovo Ústí) byl československý politik a státník, druhý československý prezident v letech 1935–1938 a 1945–1948. V období tzv. Druhé republiky a za následné německé okupace do května 1945 žil a politicky působil v exilu.

Paměti

Paměti našeho bývalého prezidenta od Mnichova až do roku 1943, doby podepsání smlouvy se Sovětským svazem. Poprvé vydány roku 1947.

Mnichovské dny

V historické literatuře se dnes hovoří o mnichovském komplexu dr. Beneše. Dr. Edvard Beneš si byl vědom své osobní odpovědnosti, a proto se k mnichovskému řešení ve své politické činnosti neustále vracel, promýšlel je a také je pro sebe i pro ostatní podrobně vylíčil. Šlo mu o to objasnit československou politiku, kterou jako prezident s vládou v roce 1938 a v letech předcházejících sledoval. Paměti dr. E. Beneše mají jistě svůj význam tím, že přinášejí řadu historických faktů, avšak především zaujmou způsobem výkladu a argumentace autora, jeho myšlenkovými pochody při hledání řešení situace, zejména v těch místech, kde píše o událostech, jichž byl přímým, a někdy dokonce jediným partnerským účastníkem, a o nichž nemohl tudíž nikdo jiný vědět víc. Poprvé vydáno roku 1947.

Eva Kantůrková

(11. května 1930, Praha) je česká prozaička a scenáristka. V 80. letech byla signatářkou mluvčí Charty 77.

Jiří Svoboda

(5. května 1945, Kladno) je český režisér a scenárista, po sametové revoluci československý poslanec.

Tajemství sametu

Při práci nad televizním scénářem o postavě Mistra Jana Husa se v r. 2013 sešli spisovatelka Eva Kantůrková a režisér Jiří Svoboda. Debaty, které spolu v druhé polovině loňského roku vedli prostřednictvím e-mailů, jsou zcela nevšední. Otevírají Pandořinu skříňku, dotýkají se neuralgických míst našich životů, bolestné zkušenosti uplynulých desetiletí, podrobených nejrůznější nepřízni; uvažují o příčinách i podobě listopadového převratu, o zákulisí politických špiček, o počátku 90. let, kdy Jiří Svoboda stanul v čele KSČM (včetně brutálního atentátu na něj), o současné vládě a poměrech v ČR. Chvílemi to vypadá jako setkání vody a ohně, nebe a pekla – ale vždy je to setkání s odzbrojující tolerancí, úctou a respektem k názoru toho druhého. Rys, v dnešní době u nás stále méně častý…

Francesco Carletti

(1573, Florencie – 1636, New Jersey) byl italský cestovatel a spisovatel. Zajímavostí je, že do Itálie z cest poprvé přivezl čokoládu a kakao.

Cesta kolem světa

Autor zemřel v roce 1636 a trvalo dlouho, než zpráva, kterou nejprve ústně podal velkovévodovi Ferdinandu Medicejskému a pak sám sepsal, byla vytištěna a vydána a stala se literaturou. Nebyl módní vzdělanec, humanista a spisovatel, zanechal nám však doklad mnohem cennější. Na cestu se nevydal proto, aby o ní vyprávěl; cestoval, aby obchodem nabyl jmění, a jeho text měl být spíše poučením a radou pro ty, kdož by ho chtěli následovat. Carletti byl bystrý pozorovatel a dovedl zajímavě vyprávět: strohým způsobem, v němž se vyhýbá jakémukoliv soudu či odsudku, popisuje průběh plavby, svá vyjednávání a obchody. Po čtrnáctiletém putování byla jeho loď zajata a zboží zabaveno a autor sám strávil několik let marnou pří o ztracený majetek, až nakonec se zklamán vrací do rodné Florencie. V r. 1958 poprvé vydáno v italšině.
Překlad Pavel Frýbort.

James Cook

(27. října 1728, Marton u Yorku – 14. února 1779, Havaj) byl mořeplavec, objevitel a výzkumník, jehož plavby a hlavně vydané práce výrazně posunuly znalosti o Zemi.

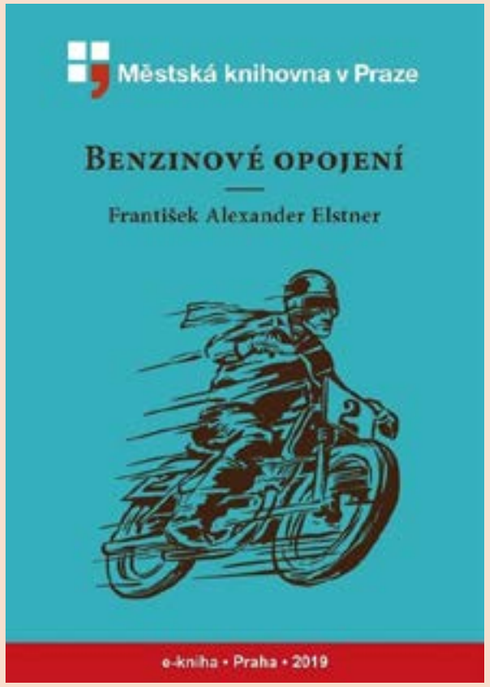

První cesta kolem světa

V letech 1768–1771 James Cook vykonal na lodi Endeavour svoji první plavbu do Tichomoří. Hlavním cílem této výpravy bylo pozorování astronomického úkazu přechodu planety Venuše přes sluneční disk, které se uskutečnilo na ostrově Tahiti. Po ukončení pozorování se výprava vydala k Novému Zélandu. Cook jej celý obeplul a pak se vydal západ k Novému Holandsku (pozdější Austrálii), kde provedl důkladné zmapování jeho východního pobřeží. Poprvé vydáno roku 1922.
Překlad Bořivoj Prusík.

František Alexander Elstner

(11. dubna 1902, Královské Vinohrady – 8. září 1974, Praha) byl československý motoristický cestovatel, skaut, novinář a spisovatel.

Benzinové opojení

Knížka nevážně pojatých příběhů z r. 1947 z historie automobilismu, v nichž úsměvným způsobem ilustruje vývoj motorových vozidel a jejich používání od prvopočátků až do své současnosti. Kromě smyslu pro humor v nich zúročil i vlastní bohaté zkušenosti a odborné znalosti.

Dobrodružnou stezkou

Bohaté autorovy zkušenosti jsou shrnuty v zábavně napsanou a nakreslenou encyklopedickou příručku z r. 1959 o životě v přírodě, táboření, stopování, plížení, lovu, výstroji, stanech, úkrytech a nouzových obydlích, vaření, první pomoci, značkách a signálech průzkumníků, hrách, orientaci, čtení mapy, lukostřelbě, meteorologii, vázání uzlů aj. Rádce mladým táborníkům poslouží i branné výchově a přináší mnoho etnografických zajímavostí a cestovatelských zkušeností.

Dále připravujeme: Zálesácká kuchyně, Uzly a laso

M. Salmonson

Jak se evropští národové v Americe vdávají a žení

Cestopisná publikace z r. 1913 v překladu Jana Váni.

Ch. W. Hufeland

(12. srpna 1762, Langensalza – 25.srpna 1836, Berlín) byl německý lékař.

Umění, jak možno život lidský prodloužiti

Publikace z r. 1902 o makrobiotické stravě. Překlad Vladimír Preininger.

2019